

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6922010499
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6922010499.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Datlovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, v trestnej veci obžalovaného A. U., nar. XX.XX.XXXX, stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí dňa 8. februára 2023, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/54/2022 zo dňa 10. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/54/2022-502 zo dňa 10. novembra 2022 vo výroku o treste odňatia slobody a jeho výkone u obžalovaného A. U..

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. U. nar. XX. Z. XXXX v Q. K. o d s u d z u j e podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a ukladá mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovanému u k l a dá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trvania skúšobnej doby.

Vo výroku o vine obžalovaného A. U. a vo výroku o uložení ochranného opatrenia zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Vo výroku o treste prepadnutia veci zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/54/2022 zo dňa 10.11.2022 bol obžalovaný A. U. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa do XX.XX hod. dňa 19.07.2022 si obvinený A. U. na presne nezistenom mieste v okrese Q. K. a inde v presne nezistenom množstve opakovane neoprávnene zadovažoval látku zvanú „marihuana“, ktorú následne v rodinnom dome č. XXX/XX na M. ulici v obci A., okres Q. K., neoprávnene prechovával, túto následne delil na menšie dávky, ktoré po predchádzajúcej dohode obvinený A. U. a obvinená K. F. opakovane odpredávali ďalším osobám za účelom zadovažovania finančných prostriedkov pre vlastný prospech, pričom takto naposledy neoprávnene prechovávali v rodinnom dome č. XXX/XX na M. ulici v obci A., okres Q. K., sklenný pohár s obsahom zelenej sušiny, pričom následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že išlo o rastliny rodu Cannabis s celkovou hmotnosťou 39,433 g s obsahom tetrahydrokanabinolu (THC), ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, čo zodpovedá najmenej 78 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom v roku 2022 takto obvinení v uvedenom rodinnom dome opakovane predali marihuanu Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, A. O., nar. XX.XX.XXXX za sumu 20,-€ až 40,-€ a Q. D., nar. XX.XX.XXXX za sumu 10,-€.

Za to bol obžalovaný A. U. odsúdený podľa § 172 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks digitálna váha zn. S., 1 ks digitálna váha zn. B. s dvomi kusmi bateriek, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stáva štát. Podľa § 83 ods. 1 písm. c) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné opatrenie, a to zhabanie vecí - finančnej hotovosti v sume 1.826,- Eur, ktorej vlastníkom sa podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. stáva štát.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie okresný prokurátor podaním zo dňa 16.11.2022, ktoré dodatočne písomne odôvodnil podaním zo dňa 29.11.2022. Z dôvodov jeho odvolania vyplynulo, že smeruje v neprospech obžalovaného, čo do výroku o treste. Hoci okresný prokurátor vzhľadom na postoj obžalovaného v predmetnej veci, keď v priebehu prípravného konania spolupracoval a nad rámec samotného priznania napomáhal pri odhaľovaní inej trestnej činnosti, akceptoval, že okresný súd pri ukladaní trestu aplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., jeho mimoriadne zníženie až o 18 mesiacov z dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby podľa jeho názoru nedáva záruku, že uložený trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom. Poukázal pritom na skutočnosť, že pri domovej prehliadke sa u obžalovaného našlo celkom 39,433g marihuany, čo zodpovedá najmenej 78 bežným jednotlivým dávkam drogy, čo samé o sebe naznačuje, že obžalovaný nemal drogu len pre vlastnú potrebu. Z vykonaného vyšetrovania tiež vyplynulo, že obžalovaný drogu opakovane predával minimálne trom osobám, čo obžalovaný vzhľadom na jeho vyhlásenie o jeho vine priznal. Táto okolnosť by odôvodňovala aj použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., pri použití ktorej by bolo možné ukladať trest v rozmedzí 10 až 15 rokov. Okresný prokurátor tiež poukázal na množstvo finančných prostriedkov, ktoré boli pri vykonávaní domovej prehliadky nájdené a vyjadril názor, že mimoriadne zníženie trestu v intenciách odvolaním napadnutého rozsudku nedáva dostatočnú záruku v tom, že povedie k účinnej ochrane spoločnosti pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti a pomôže aj k náprave a prevýchove obžalovaného. Poukázal na to, že obžalovaný spáchal trestnú činnosť drogového charakteru, za spáchanie ktorej bolo možné vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o jeho vine uložiť trest odňatia slobody v trvaní 3 až 10 rokov. Samotná výška trestnej sadzby naznačuje enormný záujem spoločnosti na odhaľovaní a dokumentovaní tohto druhu trestnej činnosti a na následnom prísnom postihu jej páchatelov.

Z uvedených dôvodov bol okresný prokurátor toho názoru, že obžalovanému je potrebné uložiť prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, a to vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti, jej rozsah, predchádzajúce podmienené zastavenie trestného stíhania obžalovaného v inej trestnej veci, ako aj množstvo priestupkov, ktoré sú u obžalovaného evidované s tým, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní minimálne dvoch rokov, zabezpečí ochranu spoločnosti v zmysle § 34 Tr. zák. Ostatné výroky prvostupňového rozhodnutia okresný súd svojím odvolaním nenapadol, považujúc ich za zákonné a spravodlivé.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, podaním zo dňa 23.11.2022, ktoré následne podaním zo dňa 04.12.2022 písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného vyplynulo, že ho podáva proti výroku o treste. Bol toho názoru, že pri ukladaní trestu okresný súd nezohľadnil jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a poľahčujúce okolnosti svedčiace v jeho prospech a síce, že už v prípravnom konaní sa k spáchaniu trestného činu v plnom rozsahu priznal, úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a príslušným orgánom

napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. n) Tr. zák.), keď mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v jeho prípade bolo možné uložiť trest s podmieneným odkladom. Tiež namietal existenciu priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., ktorú okresný súd pri ukladaní trestu zohľadnil, pretože nespáchal viac trestných činov. Osobitne vyjadril nesúhlas s tvrdením okresného prokurátora, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pretože ho spáchal v skúšobnej dobe podmieneného zastavenia trestného stíhania.

Obžalovaný žiadal, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že mu uloží trest odňatia slobody s podmieneným odkladom aj s maximálnou skúšobnou dobou.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomného odôvodnenia podaného odvolania. Navrhol zrušiť prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní minimálne dva roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Ostatné výroky prvostupňového rozsudku považoval za zákonné a vecne správne. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridržiaval obsahu podaného odvolania. Zvlášť poukázal na postoj obžalovaného v priebehu trestného konania, ktorý svoju vinu doznal, doposiaľ nebol súdom trestaný, prejavil účinnú ľútosť a spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri odhaľovaní inej trestnej činnosti. Navrhol, aby bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí prosil, aby súd pri rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že svoje konanie oľutoval, má tri deti, chorého otca a aby mu dal šancu napraviť svoj život.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaného a okresného prokurátora boli podané včas, v lehote stanovenej v § 309 ods. 1 Tr. por., boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) a b) Tr. por., pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného A. U. je dôvodné a odvolanie okresného prokurátora je nedôvodné.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, odvolací súd konštatuje, že tento má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd na hlavnom pojednávaní vyhodnotil v súlade s požiadavkami v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., pričom dôsledne postupoval aj v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por.

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného A. U., ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie uznesením prijal a rozhodol rozsudkom.

Preskúmvajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko ním uložený trest odňatia slobody obžalovanému A. U. považoval za neprimeraný, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil považujúc odvolanie obžalovaného za dôvodné a následne rozhodol rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o tomto druhu trestu sám. Súčasne zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a

súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu okresný súd u obžalovaného A. U. v zmysle str. 8, posledný odsek a str. 9 jeho rozsudku zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to priznanie sa obžalovaného k trestnej činnosti a jeho úprimné oľutovanie (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a napomáhanie príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm. n) Tr. zák.) a zároveň u obžalovaného vzhliadol aj jednu priťažujúcu okolnosť, a sice, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.). Prihliadajúc na okolnosti prípadu, najmä na osobu obžalovaného a jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, keď na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd riadnym procesným postupom prijal, spáchanie skutku oľutoval a v priebehu prípravného konania nad rámec samotného priznania aktívne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a procesným postupom v iných trestných veciach usvedčil dvoch ďalších páchatel'ov z trestnej činnosti, dospel k záveru, že by bolo neprimerane prísne pôsobiť na obžalovaného zákonným nepodmienečným trestom odňatia slobody v sadzbe minimálne tri roky, a preto pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Jeho aplikáciu považoval za odôvodnenú stanoviskom Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/55/2016 zo dňa 27. júna 2017, v zmysle ktorého, ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, potom možno uvedené ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov súc toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody aj na samej dolnej hranici trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného vzhľadom na jeho pomery a možnosti jeho nápravy neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatelia má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatelia neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu, ustanoveného týmto zákonom.

Hoci v súvislosti s mimoriadnym znížením trestu možno prisvedčiť úvahe okresného súdu, že aj v prípade uznania viny obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) resp. písm. c) Tr. por. možno analogicky aplikovať § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, a to o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, okresný súd k mimoriadnemu zníženiu trestu nepristúpil analogicky podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., ale podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pre aplikáciu ktorého neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd nepostupoval správne, keď u obžalovaného pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby (tri roky) podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože na jeho aplikáciu neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Okolnosti prípadu a ani pomery obžalovaného neodôvodňovali záver okresného súdu, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačuje aj trest kratšieho trvania, teda trest uložený pod dolnou hranicou trestu ustanoveného týmto zákonom a že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, pretože zo skutkovej vety obžaloby, vo vzťahu ku ktorej obžalovaný vyhlásil svoju vinu, vyplýva, že opakovane neoprávnene zadovážoval látku zvanú „marihuana“, ktorú neoprávnene prechovával, následne delil na menšie dávky a predával ďalším osobám za účelom získania finančných prostriedkov pre vlastný prospech a v rámci okruhu spoluobvinených osôb bol de facto „organizátorom“ tejto závažnej trestnej činnosti.

Napriek tomu, že mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. u obžalovaného do úvahy neprichádzalo, mal odvolací súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody, hoci aj na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej

sadzby vo výmere troch rokov nevyhnutný. Pri ukladaní trestu odvolací súd okrem vyhlásenia obžalovaného o vine ohľadom skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, zohľadnil tak ako okresný súd aj dve poľahčujúce okolnosti, svedčiace v prospech obžalovaného a síce, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n) Tr. zák.) a priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) konštatujúc prevahu poľahčujúcich okolností 2:0, keď u obžalovaného na rozdiel od súdu prvého stupňa nezistil žiadne priťažujúce okolnosti. Prihliadol aj na osobu obžalovaného, ktorý urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine ohľadom skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a na jeho doterajší život, keď pred spáchaním skutku a ani od jeho spáchania do rozhodnutia odvolacieho súdu nebol súdne trestaný. Dopustil sa však početných priestupkov (viac ako 30) najmä na úseku dopravy, preto nebolo možné konštatovať, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Na druhej strane však podľa správy vypracovanej Obcou A., nebolo správanie obžalovaného prejednávané komisiou verejného poriadku a v priebehu výkonu väzby bolo správanie obžalovaného W. na výkon väzby a W. na výkon trestu odňatia slobody C. C. hodnotené ako správanie na požadovanej úrovni, keď obžalovaný dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim a nebol disciplinárne potrestaný.

Okresný súd tiež pochybil, keď pri úvahách o treste u obžalovaného zohľadnil aj jednu priťažujúcu okolnosť, a síce, že spáchal viac trestných činov, pretože táto úvaha nemala oporu v zistenom skutkovom stave vecí. Obžalovaný A. U. sa konaním, ktoré mu bolo kladené za vinu podľa skutkovej vety obžaloby dopustil spáchania jedného trestného činu, a to zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v zmysle § 172 ods. 1 a ods. 4 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., a nie viacerých trestných činov.

Preto odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienčne odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, keď pri prevahu poľahčujúcich okolností v pomere 2:0 k priťažujúcim okolnostiam sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (10 rokov) znižovala o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 3 a ods. 8 Tr. zák., v dôsledku čoho bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na tri roky až sedem rokov a osem mesiacov. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., obžalovanému určil skúšobnú dobu tri roky. Zároveň mu podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trvania skúšobnej doby.

Odvolacím súdom uložený trest je zákonný, primeraný a správny a ako celok zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu. V primeranom rozsahu obsahuje prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zák. i ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Odvolací súd po preskúmaní vecí konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks digitálna váha zn. S., 1 ks digitálna váha zn. B. s dvomi kusmi bateriek podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keďže uvedené veci boli použité na spáchanie trestného činu, a preto bolo uloženie trestu prepadnutia vecí obligatórne. Preto tento správny výrok prvostupňového rozhodnutia odvolací súd nezmenil. Výroky o vine obžalovaného A. U. a o uložení ochranného opatrenia neboli odvolaniami okresného prokurátora a obžalovaného napadnuté, a preto zostali rozsudkom odvolacieho súdu nedotknuté.

Odvolacia námietka obžalovaného, týkajúca sa nesprávneho vyjadrenia okresného prokurátora, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý mu bol v danej veci kladený za vinu, v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, nemala žiadny právny význam, pretože pri rozhodovaní o treste okresný súd z tejto nesprávne tvrdenej skutočnosti nevychádzal. Naopak, správne uviedol, že predmetný skutok obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmienčného zastavenia trestného stíhania, a teda, že v danom prípade bude trestné stíhanie pokračovať v zmysle § 217 ods. 1 Tr. por.

Z vyššie uvedenej argumentácie odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolanie okresného prokurátora, ktoré smerovalo k sprísneniu výmery nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému okresným súdom uložený (18 mesiacov), nebolo dôvodné. Hoci odvolací súd sprísnil výmeru uloženého trestu odňatia slobody na tri roky, výkon tohto trestu zároveň podmienčne odložil, teda vo výsledku je trest uložený odvolacím súdom miernejší, napriek zvýšeniu jeho výmery. Preto bolo dôvodné odvolanie

obžalovaného, na rozdiel od odvolania okresného prokurátora, ktorý žiadal uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody. V konečnom dôsledku je rozhodnutie odvolacieho súdu pre obžalovaného priaznivejšie nielen oproti trestu, ktorý navrhol uložiť okresný prokurátor, ale aj voči trestu, ktorý uložil okresný súd.

Odvolacej argumentácii okresného prokurátora o možnom uplatnení prísnejšej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 6 Tr. zák. nebolo možné priznať úspech, pretože pri ukladaní trestu bolo možné vychádzať len z trestnej sadzby zodpovedajúcej právnej kvalifikácii konania obžalovaného podľa podanej obžaloby a rozsudku okresného súdu na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda podľa § 172 ods. 4 Tr. por.

Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku okresného súdu krajský súd rozhodol z vyššie uvedených dôvodov o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaného tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.